

1896-02-21

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Agnete Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Athen

Mentioned people:
Agnes Lunn
Agnete Skovgaard
Ebbe Skovgaard
Ingeborg Skovgaard
Joakim Skovgaard
Niels Skovgaard

Archive:
Mappe 53 nr. 23

TRANSCRIPTION

Mappe 53-23

21-2-96

Kjære Kone! Forleden bad direktøren for Kongens godser hr "Weismann" en ganske ung mand, dvs. yngre end os, os ud til Tatoj. På grund af Ebbes dårlighed blev Ingeborg og Niels hjemme. Vi andre 3 tog af sted tidligt om morgenen. Vejret var gråt, ved [?] Station havde W. lovet os vogn, der var ingen. Så kom der noget der lignede en dagvogn med solsejl, heldigvis gik de græsktalende damer hen at spørge kusken, om han var den rette, og han blev såre henrykt over, at vi var de rette. Så rullede vi af. Nok med gråvejret, solen stod op i klar himmel, men blev hurtigt dækket af et lag klippegrå skyer, det trøstede os dog, at vi hist og her så tilnærmelsen til soldatsbukser og for ude et par rigtig store. Der glimtede også lidt sol oppe på siderne af Parnabjærgene! Vi blev vel modtagne af ungkarlen med sine tre hunde, fik spejlæg og kaffe, kom op at se museet som Münster havde samlet, potteskårene var tarvelige, de udstoppede dyr og fugle og [?sagerne] var ganske morsomme, insekterne kun pulver og tomme nåle. Så fik vi en bedre middag og noget efter gik vi en pæn tur.

Der er, nej stop lidt, vi så også kongens sommer
|disse anemoner er fra Megara|

-2-

slot indvendigt. Der var dejlig udsigt, og der er skøn skov, men der passes også godt på den med gendarmen, ellers vilde de tossede grækere snart ødelægge den. I den yngre eller halvgamle skov stod hist og her dejlige gamle fyrretræer med faste runde kroner. Hjemkomne levede vi atter højt. Vi gik tidligt til sengs for næste morgen skulde kaffen være på bordet kl. 7 at vi kunde nå op på toppen af Pharnes (ikke Parnas) og tilbage igen inden kl. 1. Frk. Lunn var lidt forkølet og blev hjemme, vi andre 3 gik på. Krokus og Anemoner stod hist og her udprængte, både nede og opad, blandt buskene eller op træerne var det navnlig jordbærtræet som fangede øjnene, men der var også vedbend, anolax, oliven, syresser, disse to sidste dog vist ikke opad bjerget. Nå, vi fulgte en bæk, og snart opdagede vi med glæde, at sneen var hård, så den i stedet for at forhindre vor opstigen, tværtimod lettet den betydeligt.

Oppe var der dejligt, øverst var der gamle edelgran, Enebærris, snebjærg, og så den blå luft. Det var så vartligt at høre sneen dryppe funklende

|Niels beder hilse dig og børnene|

-3-

dråber fra grenene. Jordbærtræernes røde stængler så herlige ud i lys genskin fra og mod den hvide sne, vi nåede snart ned til dem, for helt oppe var sneen så hård, så vi satte benene sammen og gled ned ad i gode skred, som på ski. Alt gik så vel og hurtigt så vi nåede ned vist godt en time før beregnet. Godt gjorde det at komme til civilisationen, få vasket sig og sine fødder, vore strømper og morgensko, og så lægge sig på sofaen i det lyse værelse med åben dør til en veranda, solen skinnede vist gennem døren og en flue summede i vinduet. Så kom middagmaden, vi gik senere atter en tur, fik så en kop the og af sted til stationen og Athen. Der traf vi desværre Ebbe omtrent ved det samme, lidt feber (det har han vist haft i flere dage) I morges var han friskere, men han er rød i halsen, det er nok rigtig forkølelse, han har for resten appetit nu, men klynker dog en del. Vejret er køligt, sommetider lunere, solen skinner sparsomt, det er ualmindeligt kold vinter her i år, men i museet lever jeg højt hver dag. Det er svir at gå og se på varerne og tegne dem. Jeg har tegnet en med en Sfinks som flyver bort

-4-

med en ung død mand. Der er det at sige på den, at han holder ikke godt med bagpoterne, og vingerne bærer heller ikke godt, men linierne er skønne og han ser alvorligt underligt ud på ham, den er højst ejendommelig og skøn. Tak for dit Brev og tak J.T for hans to. Han må nu ikke være alt for vred på mig fordi jeg er rejst, nu bliver han jo en stor dreng medens jeg er borte, bed ham så også blive en god dreng, så har han noget at øve sig på til jeg kommer. Hils og tak Mammy for hendes rare brevkort. Juleroserne hos Dig er da så meget bedre udviklede end anemonerne hernede, de er så små i år. Hvad var det du hørte i Musik foreningen (Cæcilia mener jeg)? Ja, Du det bliver sjovt at komme ind ad mellemdøren håber jeg, men Niels trækker det vist ud i maj for Ebbes skyld. Det kan blive galt nok at få ham hjem, venter de for længe kan mælken jo ikke holde sig. Nu er der gået 38 dage og inden jeg får svar på dette er der gået over 50, det bliver.

Lev nu Vel kjæreste veninde. Kys alle børnene, er Peter tit hjemme for forkølelse? Tager natteuroen på dig? Tænk, endnu har Ingeborg ikke mistet hår, men hendes krøller har glattet sig ud. Hils alle.

Din Mand

|Ingeborg beder hilse mange gange| |Europas posten gaaer og kommer 3 gange om ugen|

21-2-96 Hjære Høne. Forleden bad direktøren
for Kongens gælder her "Weismann" en ganske ung
mand, der yngre end os, os ud til Tåtoej. På grund
af Ebbes dærlighed blev Ingeborg og Niels hjemme. Vi
andre 3 drog afsted tidligt om morgenen. Vejret
var gråt, ved Kefurwa station havde W. Coust
ad vogn, der var ingen. Så kom der noget der lignede
en dagvogn med solstol, heldigvis gik en græsk-
talende damme hen at spørge kuskten, om han var
der rite, og han blev mere henrykt over, at vi var de
rette. Så rullede vi af. Snart med gråvejret, solen
stod op i klar himmel, men blev hurtigt dækket
af et lag koldgrå skyer, det trøjstede os dog, at
vi vist og her sad. Tilnærmelsen til soldaterbyen,
og for ud et efter rigtig store. Der glimtede også lidt
sol oppe på bakkene af Carnabybjergene. Vi blev
vel modtagne af ungkarlen med sine tre hunde,
fik spejls og kaffe, kom op at se museet som Münster
havde smilet, potteplanterne var tætte, de udstoppede
dyr og fugle og spindesagerne gik alle sammen, in-
skterne blev pulver og tomme nåle. Så fik vi en
bedre middag og noget efter gik vi en pæn tur.
Der er, nej stop, lad vi så jo også Kongens sommer

slot indvendigt. Der var digtlig udsigt, og der er
størskov, men der passes og så godt på den med
gindamer, ellers vilde de træde på de gamle små
bøllegrøfter. I den yngre eller halvgamle skov
stod vist og her digtlig gamle fyrretræer med
fast runde kroner. Tilkomme levde vatter
helt. Vi gik ned til et sø, for næste morgen
skulde kaffen være på bordet kl. 7 at vi kunde

gik ned i den lille
og forment
nå op på toppen af Parnus (eller Parnes) og tillige
igen inden kl. 1. Fik dem var best færdig og
blev hjemme, vi andre 3 gik på. Høsten og ankomsten
stod vist og her udsigterne både ned og op
fod. Blandt buskene eller quætræerne var det
næsten jordbærtræet som fangede øjnene, men der
og var. vedden, smilax, oliven, syprussier, disse
to næste dag vist alle op ad bjergene. Ned, vi fulgte
en bæk, og snart opdagede vi med glæde, at sneen
var borte, og den istiden for at forkimlede var
oplyst, trost vi os lidt den betydeligt.
Oppe var der digtlig, overs var der gamle edelgran,
i sne drivene, og herlig udsigt med bjerg og med
Euboeas snebjerg, og så den blå luft. Det var
så varligt at høre sneen dryppe finklende

dråber fra grenene. Jordbærtræernes røde stem-
mer så herlige ud i lys ginsten fra og mod den
hvide sne, vi nåede næst med Hælene for. Helt
nye var sneen så hvid, så vi satte benene
sammen og gled ned ad i gode skrid som
på is. Alt gik så vel og hurtigt, så vi
nåede med vist godt en time fri berging. Godt
gjorde det at komme til civildationen, så var
ket af og sine fiddler, sine strømpes og morgenstøv og så
lagde sig på sofaen i det lyse værelse med åben dør
til en veranda, solen skinnede ind gennem døren
og en flue summende i vinduet. Så kom middag-
maden, vi gik senere efter en tur på en kop
the og afsted til stationen og Athen. Den trafik
vi desværre ikke omtrent ved det samme, lidt efter,
(det har han vist haft i flere dage. I morgen var han
flinkere, men han er rød i halsen, det er nok rigtig
forkølelse, han har for resten appetit nu, men klykter
dog en del. Vejret er køligt, sommetider lunere,
solen skinner sparsomt, det er ualmindelig kold
vinter her: ei, men i muscet lever vi højt her dog.
Det er en over at gå og se på vaderne og tegne
dem. Jeg har tegnet en med en flinkes som flyver bort

med en ung død mand. Der er det at jeg på den at
hun holder ikke godt med bagpoterne, og vingerne
bærer heller ikke godt, men linerne er skønne,
og hun ser alvorligt, underligt ned på ham, den er
højt gjindammelig og skøn. Tak for Dit brev,
og tak f. T. for hans to. Men må nu ikke være alt
for vred på mig foras jeg er rejst, nu bliver han
jo en stor dreng medens jeg er borte, bed ham så
også blive en god dreng, så har han noget at vise
sig på medens jeg kommer. Vels og tak Navn
for hendes rare brevkort. Julebøerne hos dig er da
så meget bedre udviklede end anemourne hermed
de er små i år. Hvad tror du kort: Hvad for
svinger (Cecilia mener jeg)? Ja du, det blir også at komme
ind ad mellemdøren. Heber jeg, men Niels trækker det
vist ud til ind i mæj for Ebbes skyld. Det kan blive
galt nok at få ham hjem, venter de for længe kan
malken jo ikke holde sig. Nu er der gået 38 dage og
inden jeg får svar på dette er der gået over 50, det linder.
Så nu vil kjæreste veninde, kys alle børnene, og bet
tet hjemme for forkælede? Løser nattevæsen på dig
Tænk, endnu har Ingeborg ikke mistet hoi, men hendes
krøller har glattet sig ud. Hele alle. Dit mand.

Julebøerne
Cecilia mener jeg
malken
Ingeborg
nattevæsen

3 gange om ugen.
3 gange om ugen.
3 gange om ugen.
3 gange om ugen.